

kun var rede til at stille det fornødne Beløb til Forundersøgelser til Raadighed, men at en fornyet Forhandling mellem Landstinget og Ministeren maaske kunde føre til et Resultat, som man fra begge Sider og Landet som Helhed kunde være vel tjent med, har den højtærede Minister fuldkommen Ret deri. Til en saadan Forhandling er vi rede, og den højtærede Minister har saa meget mere Grundlag for denne sin Formodning, som han jo er vel vidende om, at man fra Udvalgets Side var rede ikke blot til at stille de fornødne Beløb til Forundersøgelser til Raadighed, men ogsaa til paa det foreliggende Lovforslag at vedtage Radiostationens Oprettelse. Derfor forstaar jeg ikke ganske den højtærede Minister, naar han nu siger, at saafremt man ikke vil kunne følge ham med Hensyn til kun at overlade Rigsdagen Bevillingsmyndighed i denne Sag, vil han foretrække at nøjes med at faa de fornødne Beløb til Forundersøgelser stillet til Raadighed. Jeg forstaar det ikke, fordi det i Bemærkningerne til Lovforslaget, da det blev fremsat i forrige Samling, udtrykkelig udtaltes, at man ansaa det for betydningsfuldt for en snarlig Fremme af de Forhandlinger, der maatte gaa forud for Stationens Opførelse, at den var vedtaget, og da Udvalgets Flertal har været rede til at vedtage Stationens Oprettelse, synes jeg, at naar man tillige stillede de 100 000 Kr., som den højtærede Minister forlangte, til Raadighed, saa var alt, hvad der kunde forlanges som Basis for et Forarbejde, som Ministeren ønskede det, til Stede.

Tilbage bliver da Spørgsmaalet: Skal den endelige Opførelse af Stationen gennemføres ved Bevilling paa de aarlige Finanslove, eller skal Beslutningerne om alle disse Enkeltheder og de fornødne Bevillinger tages ved særlig Lov? Det undrer mig meget, at den højtærede Minister modsætter sig det Ønske, som af et Flertal i dette Ting er fremsat herom. Jeg skønner slet ikke, hvilket Formaal den højtærede Minister i saa Henseende kan have. Ja, jeg har nok Indtrykket af, at den højtærede Minister mener, at der bag dette Udvalgsflertallets Ønske skulde ligge skjulte Hensigter; den højtærede Minister har jo baade direkte og indirekte ladet noget saadant komme til Orde. Den højtærede Minister savner imidlertid efter min Mening fuldstændig Grundlag for en saadan Formodning. Jeg tror endogsaa, man faar større Sikkerhed for Sagens hurtige Fremme, naar Enkelthederne behandles i særlig Lov,

end hvis de skulde bevilges paa Finansloven alene. Der er jo ikke Spor i Vejen for, at den Mulighed kan indtræde, at Forhandlingerne om Forberedelsen af Sagen afsluttes paa et saadant Tidspunkt, at Rigsdagens Overvejelse af Enkelthederne i Henhold til Forslag fra den højtærede Minister vil kunne paabegyndes langt hurtigere, naar særligt Lovforslag fremlægges, end naar Behandlingen skal ske i Forbindelse med Overvejelserne angaaende den aarlige Finanslov. Og jeg skønner da heller ikke, at den højtærede Ministers Myndighed med Hensyn til at gøre sin Indflydelse overfor Enkeltheder gældende i nogen Henseende beklippes ved Behandlingen paa særlig Lov, at den derved bliver mindre end den, han vilde kunne opnaa, naar der var Tale om Finanslovbevillinger med dertil hørende Redegørelse for den Anvendelse, man tænker sig gjort af disse Bevillinger. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister ved de kommende Forhandlinger vil stille sig velvilligt overfor de Ønsker, som tidligere har været fremme, og jeg tror, jeg tør tilsige ham samtlige Partiernes Medvirken til en hurtig Afgørelse af Sagens Enkeltheder, naar Forarbejderne er tilendebragt, saafremt den højtærede Minister maatte kunne følge den Vej dertil, som vi har anvist.

Den højtærede Minister siger, at naar han faar det foreliggende Lovforslag med eventuelle Ændringer ophøjet til Lov, maa Loven være klar og ikke til at misforstaa. Ja, jeg tør forsikre den højtærede Minister om, at et saadant Ønske deles ganske af Udvalgets Flertal. Hvorfor skulde vi nære Ønske om, at der i denne Lov skulde være Uklarheder eller Basis for Misforstaaelser? Den højtærede Ministers Udtalelser i saa Henseende giver ogsaa mellem Linierne til Kende den Mistillid til Hensigterne med vore Krav, som han ved anden Lejlighed har ladet komme til Orde, og som jeg endnu en Gang vil hævde, at han ikke har noget som helst Grundlag for.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) var ganske uforstaaende, udtalte han, overfor den Uvillie, et Flertal her i Salen havde ytret mod Lovforslagets Vedtagelse i uforandret Skikkelse. Det ærede Medlem forstod ikke dette. Det undrer mig meget. Det ærede Medlem har dog ikke blot deltaget i Forhandlingerne i Salen, da Sagen var fremme i forrige Rigsdagssamling, men har ogsaa været en meget interesseret og aktiv Deltager i de Forhandlinger, der har fundet Sted i Udvalget, og der maa det ærede Medlem